

Sygn. akt I Ca 148/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Bojakowska

Sędziowie SSO Iwona Podwójniak

SSO Przemysław Majkowski

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2013 r. w Sieradzu

na rozprawie sprawy

z wniosku E. Ś.

z udziałem (...) Spółka Akcyjna z/s w L.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Sieradzu

z dnia 29 stycznia 2013 r. sygn. akt I Ns 381/12

postanawia:

1) oddalić apelację;

2) zasądzić od wnioskodawczynie E. Ś. na rzecz uczestnika postępowania (...) Spółka Akcyjna z/s w L. 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu przed sądem drugiej instancji.

Sygn. akt I Ca 148/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 29 stycznia 2013 roku Sąd Rejonowy w Sieradzu oddalił wniosek E. Ś. o ustanowienie służebności przesyłu na nieruchomości stanowiącej jej własność położonej we S. składającej się z działki gruntu oznaczonej w rejestrze gruntów numerem 110 , dla której Sąd Rejonowy w Sieradzu Wydział Ksiąg Wieczystych powadzi księgę wieczystą nr (...) oraz obciążył wnioskodawczynię kosztami postępowania poniesionymi przez uczestnika postępowania.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujące ustalenia, które Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne.

W dniu 26 maja 1984 roku Prezydent Miasta S. na podstawie art. 35 ustawy z dnia z dnia 12 marca 1958 roku o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz.U. Nr 18 poz. 94 z 1961 r. ze zm.] wydał decyzję nr (...).II.

(...) zezwalającą przedsiębiorstwu państwowemu Zakładom (...) (...) Ł. Województwo na przeprowadzenie budowy linii energetycznej napowietrznej SN 15KV i kabla energetycznego SN 15KV, poprzez zezwolenie inwestorowi na wejście na nieruchomości osób prywatnych, położonych na terenie budowy linii zgodnie z załączonym do decyzji planem sytuacyjnym w celu zasilenia Ciepłowni Miejskiej w S.. Linia została wybudowana. Jej użytkownikiem został Zakład (...) w Ł., jako zakład (jednostka organizacyjna) Zakładów (...) w W.. W późniejszym czasie przedsiębiorstwo państwowe (...) w W. zmieniło swą nazwę na Centralny O. E. w W. a jego zakład – Zakład (...) w Ł. podzielony został na Zakład (...), zarządzający sieciami energetycznymi miasta Ł., oraz Zakład (...) zarządzający sieciami energetycznymi na terenie województwa, w tym linią energetyczną 15kV. Zarządzeniem Ministra Przemysłu z dnia 16 stycznia 1989 roku nr 14/ORG/89 utworzone zostało przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w Ł.. Przedsiębiorstwo to powstało w wyniku podziału przedsiębiorstwa państwowego - (...) w W. na bazie jego zakładu - Zakładu (...) w Ł.. Nowo utworzonemu przedsiębiorstwu państwowemu przydzielone zostały składniki mienia powstałego z podziału p.p. -Centralnego O. E., w W.. W zarządzie nowo utworzonego przedsiębiorstwa znalazła się linia energetyczna 15 kV, przebiegająca przez działkę wnioskodawczyni. W 1991 r. p.p. Zakład (...) przeprowadził modernizację linii energetycznej, zastępując stare słupy wysokiego napięcia, nowymi. Przebieg linii nie uległ żadnej zmianie. W 1993 roku przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) został przekształcony w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa - Zakład (...) S.A. w Ł., który w 2008 roku zmienił nazwę na (...) S.A. w Ł.. W roku 2010, na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 K.s.h (...) SA w Ł. została połączona ze spółką (...) S.A. w Ł. jako spółką przejmującą. (...) oddział spółki otrzymał nazwę (...) SA Oddział (...). Przedmiot działalności wskazanej spółki stanowi m. in. dystrybucja energii elektrycznej. Przedmiotowa linia częściowo przebiega przez nieruchomość stanowiącą obecnie własność E. S. , składającą się z działki gruntu położonej S. nr (...), na której znajduje się także urządzenie energetyczne w postaci słupa.

Dokonując rozważań prawnych Sąd Rejonowy stwierdził , że złożony wniosek o ustanowienie służebności przesyłu jest nieuzasadniony Zdaniem Sądu Rejonowego, biorąc pod uwagę treść art. 305¹ kc, istotnego znaczenia nabiera udzielenie odpowiedzi na pytanie czyją własność stanowi przedmiotowa linia energetyczna, a w szczególności czy stanowi ona własność (...) S.A. w Ł.. Rozważając tę kwestię sąd a quo uznał, że uczestnik postępowania wykazał , że jest następcą prawnym przedsiębiorstwa państwowego Zakładu (...) powstałego w wyniku podziału przedsiębiorstwa Państwowego - (...) w W. - pierwotnego użytkownika linii energetycznej. W ocenie Sądu Rejonowego w okolicznościach rozpoznawanej sprawy nie budzi wątpliwości fakt, że zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnik postępowania są zgodni co do tego, iż utrzymanie zlokalizowanej na gruncie wnioskodawczyni linii energetycznej we właściwym stanie technicznym wymaga ze strony uczestnika, okresowego lub okazjonalnego do nich dostępu, a ten możliwy jest jedynie z gruntu na którym są posadowione. Tym nie mniej ustanowienie na jego rzecz, na gruncie wnioskodawczyni, służebności przesyłu w celu zapewnienia dostępu do wskazanych urządzeń nie jest konieczne, albowiem uczestnikowi przysługuje do gruntu inne prawo na mocy, którego jego pracownicy mogą na ten grunt wejść i z niego skorzystać w zakresie niezbędnym do przeprowadzania czynności umożliwiających utrzymanie urządzeń we właściwym dla nich stanie technicznym, zapewniającym odpowiednią sprawność oraz bezpieczeństwo działania. Prawo to wynika z treści decyzji Prezydenta Miasta S. wydanej w oparciu o art. 35 ustawy o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości z dnia 26 maja 1984 r. Zarówno doktryna jak i orzecznictwo sądowe zgodnie przyjmują, że ograniczenie własności wynikające z wydanej w trybie art. 35 ustawy, decyzji administracyjnej ma charakter trwały (vide: wyrok SN z dnia 8 czerwca 2005 roku w sprawie V CK 679/04 publ. LEX311353. Należy zatem przyjąć, że wydana we wskazanym wyżej trybie decyzja administracyjna, z mocy ustawy, trwale ogranicza prawo własności każdorazowego właściciela nieruchomości na której mają być zlokalizowane urządzenia przesyłowe w ten sposób że, po pierwsze musi on znosić fakt wybudowania urządzeń przesyłowych na jego gruncie (art. 35 ust. 1 ustawy), po drugie musi znosić niedogodność polegającą na zapewnieniu każdorazowemu przedsiębiorcy - korzystającemu z w/w urządzeń, prawa dostępu do nich, za pośrednictwem jego gruntu w celu ich utrzymania we właściwym stanie technicznym (art. 35 ust. 2 ustawy). W ocenie Sądu Rejonowego powyższe rozważania uprawniają do stwierdzenia, że decyzja wydana w trybie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 1958 r jest tytułem prawnym dla przedsiębiorcy przesyłowego do stałego korzystania z wymienionej w tej decyzji nieruchomości co znalazło potwierdzenie w uchwale SN z dnia 20 stycznia 2010 roku w sprawie III CZP 116/09 publ LEX 537076)

O kosztach postępowania sąd I instancji rozstrzygnął w oparciu o art. 520 § 2 k.p.c.

Apelację od powyższego postanowienia wniósł pełnomocnik wnioskodawczyni, który zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

- naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia art. 2 ust.2 k.p.c. w związku z art. 35 ust.1 ustawy z 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości, polegający na przyjęciu, że Sąd Cywilny ma kompetencje do rozstrzygania sprawy, w sytuacji, kiedy sprawę uregulowano w drodze postępowania administracyjnego.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez zmianę zaskarżonego orzeczenia i odrzucenie wniosku oraz o uchylenie postanowienia w zakresie kosztów postępowania i orzeczenie, że każdy uczestnik pokrywa koszty związane ze swoim udziałem.

W odpowiedzi na apelację uczestnik postępowania wniósł o jej oddalenie i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew zarzutom skarżącej Sąd Rejonowy nie dopuścił się naruszenia prawa procesowego. Istotą sprawy było rozstrzygnięcie zgłoszone przez apelującą, ustanowienia służebności przesyłu, która niewątpliwie należy do kategorii spraw cywilnych, uregulowana w przepisach kodeksu cywilnego (art. 305¹ k.c.). Jak wynika z ustaleń i rozważań Sądu Rejonowego wniosek o ustanowienie służebności został oddalony z tego powodu, że uczestnik postępowania – aktualny właściciel linii napowietrznej posiada już uprawnienie do wejścia na grunt wnioskodawczyni w granicach faktycznego wykonywania służebności odpowiadającej służebności przesyłu w postaci decyzji administracyjnej, czego jak wynika z treści apelacji wnioskodawczyni nie kwestionuje. W takich okolicznościach chyby jest zarzut skarżącej, jakoby sąd powszechny orzekał w sprawie administracyjnej. Sam fakt, że ustalenie wysokości należnego odszkodowania następowało w drodze decyzji administracyjnej, nie oznacza, że pozbawia to Sąd prawa do merytorycznego wydania orzeczenia w sprawie służebności przesyłu.

Z treści lakonicznej apelacji, wynikającej zdaje się z niezrozumienia istoty sprawy cywilnej trudno domyślać się jej celu, chyba, że zarzut taki miałby być argumentem za zmianą orzeczenia w zakresie kosztów postępowania, chociaż w tej części nie wskazano żadnego zarzutu oprócz wniosku o zmianę w tej części rozstrzygnięcia.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania jest prawidłowe, ponieważ interesy zainteresowanych w przedmiotowej sprawie były sprzeczne i słusznie Sąd rozstrzygając o kosztach postępowania zastosował art. 520 § 2 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe rozważania należało uznać apelację, jako oczywiście bezzasadną, podlegającą oddaleniu, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 2 k.p.c